

Slavnostní otevření kuchyně v Kolíně

24. 3. 2007

Byl celkem normální březnový den, na který byl původně naplánován jednodenní výlet. Protože ale Yuči a Wanyanka právě dokončili náročnou přestavbu kuchyně bylo uskutečněno slavnostní otevření u nich doma v Kolíně. Tedy v obýváku, ne přímo v kuchyni.

Má cesta začala vlakem na nádraží v Praze. Cesta uběhla příjemně a já zanedlouho vystupovala v Kolíně. Cestou k Yučimu a Wanyance jsem potkala Padreho, Hanku a Hynka, kteří taktéž mířili na slavnostní otevření. Společně jsme dorazili na místo určení. Celkový počet účastníků byl ovšem vyšší. Dále dorazili Ayúta, Ablakela, Štíř'a, Pepa a Stáňa, časem i Wanahča.

Ayuta v jednom týmu, Pepa, Stáňa a já v týmu druhém a Přelouč tvořil tým třetí. Protože jsme seděli, leželi, no prostě vegetovali na dekách na zemi, nebylo složité se přeskupit do výše zmíněných týmů, abychom mohli plnit zadané úkoly.

Mezi tyto úkoly patřilo například: vyhledávání receptů v kuchařkách na čas, vážení hrnku s vodou na starých váhách pomocí závaží, vědomostní soutěž (mimo jiné obsahující kolik procesorů je celkem v bytě - nakonec se ani Yuči nemohl dopočítat, kolik jich tam vlastně mají 😊) nebo soutěž poslední, kde cílem bylo, že vyhrává tým s nejvyšší váhou. Tato soutěž byla nakonec nehodnocena, páč se většinou nechtělo postavit se veřejně na váhu. Ani já jsem tu odvahu nenašla.

Pozvánka na slavnostní otevření obsahovala i seznam domácího vybavení, které jsme si měli přinést s sebou. Mezi hlavními byla varná konvice. Protože já osobně nejsem vlastníkem tohoto vybavení kuchyně, neměla jsem to štěstí, abych ji mohla zapsat do velice váženého závodu, který byl na ten den vyhlášen. Ale to bych předháněla běh událostí.

Pro všechny zúčastněné, kteří nebyli zrovna obyvatelé bytu bylo připraveno mnoho zajímavých soutěží. Byly vytvořeny tři týmy: Ablakela, Štíř'a a

Nesmím ovšem zapomenout na již zmíněnou soutěž, tedy vlastně závod. Každý tým byl vlastníkem buď donesené nebo zapůjčené varné konvice. V čem spočíval závod asi již tušíte. Ano, správně, ve vaření litru vody na čas. Ovšem ne bez nádoby nad ohněm, ale ve varné konvici a s prodlužovačkou. Závod to byl vsutku napínavý a všechny týmy povzbuzovaly své konvice ze všech sil.

K celému odpoledni patřilo bohaté pohoštění, prohlídka kuchyně, která je opravdu nádherná (taky bych takovou jednou brala) a skvělá nálada jak při soutěžích tak při probírání všeho možného i nemožného. Celý den nám velice rychle uběhl a my se postupně rozběhli, rozjeli a vydali do svých domovů vzdálených i blízkých.

Arja

